

Felolvasó szerkesztő:
FODOR KÁROLY

Főmunkatárs:
Rothschild Zsigmond

előzetések és hírdetések felvételének:
Rothschild Zsigmondnál
a nagytársaságban.

Bajai Friss Újság

Megjelenik minden nap korán reggel
ELOFIZETÉSI ÁRAK:
Hejhyben hozzához fordva 1 h ra 60 fillér
Vidékre postai szátküldéssel: 1 óra 1.20.

Krüger elnök meghalt. A harcztéren kolera dühöng.

Nyáreji elégia.

Meleg van! A hódolat számára nincs Arnyékban 38 fok; arnyéken túl 40 fok Celsius. A hódoló boldog, hogy izzadva sístereggeth szónoklatot. Csak legyen, akinek sísteregjen. Egy akkora miniszteri tanácsos, mint a kis ujjam. Hátha még államtitkár? No de kérem, akinek a Józsefváros szokásos nyári hódolatát bemutatta, valóságos belső titkos tanácsos és eleven miniszter, a ki két kézzel szorongatja a te egy kezedet, megkérdezi, hogy kedves feleségednek elmúlt-e a fejtáása, beoltották-e már a pubit, nagyon helyesli, hogy a városházán nem keveredél szóvitába a demokrata csöseléktel és csak azért szavaztál a városházán Eötvös udvartartás ellenes javaslatára, mert éppen abban a perczben hódított el a szomszédod egy kiváló alsós csettel, amelyben várta a te kuriai bölcsességű döntésedet.

Ez a bevezetés eléje járul annak az igazalmas hírnök, a melylyel, Port-Arnyombázása közben, egy helyi könyvnyomatos újság riasztotta meg a budapesti kerületek nyugalmát. Szólt a hír négy teljesen elragadott emberről, akik úgy el voltak ragadtatva, hogy nem bírtak a tulajdon elragadtatásukkal. A négy áldozat megérdemli, hogy nevük megörökíttessék, mert hogy nem mindenkinek adatik a különös szerencse, hogy nevét a General Slocum áldozatai közt sorolják el a nyilvánosságnak előtt.

Mindenekelőtt el volt ragadtatva Császár Jenő, a Józsefvárosi Kör elnöke, utána el volt ragadtatva holtai Hűvös József udvari tanácsos és külön engedéllyel bizonyos fokú elragadtatás megengedettelt Gonda Dezső és Földes Árpád ügyvéd uraknak is.

A kinek ezt a négyzetre emelt elragadtatást túrnie kellett: Berzeviczy Albert volt, a miniszter, a tilkos tanácsos, a ki minisztersége magaslatáról szeretettel engedélyezi a pert megosztást kerülete törzsfőnökeinek legészakibb és legközelibb rokonai számára is.

A gondviselés különös kegyeltje mégis Berzeviczy Albert. A mikor a ve a váó megelégedésnek a barsónáján billentyűztek, a mikor a banket erőbőlökön az elragadtatás ágyúit teljes erővel bömbölték: a kerület egyik bölcsé és díszé az elragadtatás

tás egy részét ráharította Heltai Ferenczre, a kinek a kerületi érdemből jutottott annyit, a mennyit egy eleven miniszter abból nélkülözhetett.

De, vajon mennyi az, a mennyit egy miniszter nélkülözni tud egérsége ártalmia nélkül?

Ismeretlen uri hölgy öngyilkossága.

A Bazilika tempom e'ölti illembelven az északa két revolverolyót röpített az agyába egy uri asszony. Sőt, ezánságiat'. Suhogó selyemru' a volt ráta, hozszu hegyes sárgaczipő és állatású cipő's alszoknya. A goly k nem azonnal okoztak hilt, az uri asszony az illembelyrő még kórházba került, csak ott halt meg negyed'rai kintlódás után.

Az érdeke, kik az öngyilkosságról a következőket tudja meg mun a'ársunk:

A «kéményseprőnél».

Az öngyilkos uriaszony tél kilencz óra kor még az Aréna-uti «Kéményseprő» című vendéglóban vacsorázott. Egyedül ült egy asztalnál, de az egész viselkedése, modora elég diszkrét volt, hogy senkinek nem tűnt fel, senki nem vette észre.

Fél kilencz óra kezdett vacsorálni, sült csirke'et kért, de alig evett belőle valamit keveset. Utána bort ivott egy két pohár tal. Kilencz óra kor magához szólította a szelőpincért s nyugodtan bediktálta az enyiva őit.

Néhány perczig ült még a vendéglóban, azután tenát-lollat kért s egy névvel egy papírosra reszkelő kezekkel ezt írta fel!

*Az öjje álomban téged láttalak!
Néteher kintösben jelent meg előttem. szigoruan nézél rám s egy revolvert nyomtál a kezemb. Egy revolvert s én megfogtam!...*

Ennél a szónál megzakította a levelet. A zsebébe gyűrte és elrohant a vendéglőből.

Kiment a városligeti tó partjára.

A Városligetben.

A pyanus vise kedése itt kezdett feltűnni az arra sétáló embereknek. Az asszony megállt a tavon átvezelő híd n és papiroso'at, okmányokat kezdett hájgálni a vízbe.

Likó litta, hogy többen nézik, siveleik észadtak. Kereszttől ment a híd n a Weing ube-kávéház felé s a tó másik partján folytatta a zseblizogatását. Itt már egy rendőrnök is felbűnt a dolog, odámen hozzá és megkérdezte, hogy fél tíz óra kor mit járálk annvit a víz partján.

— Gyönyörködöm a vízben! mondta az asszony és tovább ment.

A Stefánia uton megállított egy konfist.

Rohanás a halálba.

A kocsiának azt mondta, hogy rohanjon néhányszor végig a Stefánia uton, azután kerüljön ki az Andrássy-utra.

A konfistnak 1017-es száma volt és féltizenegy óra r, a mikor háromnegyed órai vad rohanás után megérkeztek a

Krüger e.nök.

Vaczi-koruti illembey elé, az asszony kiszállt a kocsiából s a kocsiának négy koronát nyújtott át, a ki meghaltottan kérdezte:

— Na várjam meg nagységes asszony?

— Köszönöm nincs szükségem rá! — z volt a válasz.

Az öngyilkosság.

Az illembey-nöknek husz fillért adott bement egy első osztályú kabinetba, s alig volt ott öt perczig, eldörent a két lövés.

Megjelentek a mentők, kímászták a sebet, de konstalták, hogy nem öhet tovább egy két óránál. Mire beértek a Rökusha, már nem is volt benne élet. Kikü talták a zsebet: s a következő tárgyakat találtak benne:

A négyosoros levelet.

Háromszó fillér készpénzt.

Egy órá.

Egy cserutát.

Az asszonyt elhelyezték a Rökus háóit faskamrájában, ornan pedig ma este vizszik át a bonczati múóvet moquejáb, agnoszkálás végett.

Elszabadult bivaly.

A Jerczvárosi pályaudvar érkezéő oldalán ma délelőtt féltizenegy óra kor nagy ijedséget kellett egy megszabadult fekete bivaly. Elszabadította a lárcsait és rettenetes dühvel végatolt ki a pályaudvar kapuján. A jérő-kelők némiképpen menekültek a megszabadult állat elől, az végigrohant a Gát utcán, Szvetenay-utcán, míg végre az Úl őút körül köé vakmerő hajtsár lefogta és összekötözte.

A bivaly egy kocsit felkötött, de az illelőnek semmi baja nem történt.

— A miniszter parancsát betartja. A hivatalos lap mai sz ma észköljia a honvedelmi miniszter mellől Yoll Alfréd őrnagyot, három honvédelmi miniszter parancsát betartja Yoll Alfréd távozása s a miniszterumból sa ná alos azok elől, akiket ügyük eéle vezetett. Mert mindannyian gyertyalemelet desérték a kivó katonai öökényesség, szolgálatra készséget. Yoll nagy különben Budapesten mar d, mert a budapesti k. honvéd huszár ezredbe vezényelték ki szolgálatára.

A háború.

Alexejev bizonyára megittott egy pár üveg pezsezt, meléül azt a bizonyos jelentés Pétervárra küldte volna, a melyben nem mond sem fölbel, sem kevesebbet, minthogy a japánok Port-Artur legülőbbi ostromán csak egy 30000 embert vesztek. A jelentés többi részében nem mondja, de magától értődik, hogy ennek ellenében az oroszoknak abszolút semmi veszteségük nem volt, csupán egy kozáknak lötének le a sarkantyúját.

Háry-Alexejev ezt a meséjét — csd ák-csodái — még Pétervárot sem hiszik. Abban azonban örömet megegyeznek, hogy a japánok alaposan kikapnak.

Hát ez nem lehetetlen. De feltétlen olyan formában, mint az oroszok hinni szeretnék. Különben is nagyon gyamussá teszi a győzelmi hírt egy későbbi távirat, amely azt jelenti, hogy a japánok a 14. sz. erődöt rohammal bevették. Oly rengeteg vesztőség után bizonyára sem kedve, sem ereje nem volna Kelet fiainak ilyen rohamokra.

A szárazföldön Kuropákin generális rendheltelen nyugodalommal vonul vissza, szabadjára hagyva az utat egészen Liaojangig.

A japán seregek, támadólag lépve fel minden vonalon, ki is átközék az a helyzetet, s nem lehetetlen, hogy Liaojangnál megtörténjen a rég várt ütközet, Kuropákin és az egyesült japán sereg között. Mai távirataink így szólnak!

A szárazföldi harostér.

Tokió, jul. 14.

Az orosz főerőg Tasikiao, Haicsöng és Liaojang között áll; Tasikiao a csomópont, a melyet azonban az oroszok nem szándékoznak erősen védelmezni, hanem delfelé vonják össze csapatukat s Inkauból és Nucsangból visszavonulva, Ancucsang és Liaojang közt foglalt állást foglalni, a hol hatalmas erődírmények vannak. Ezen a csalatlánczon nagy ütközet készül. Az oroszok a csapatok koncentrállásával akarnak tulajdoszert tenni a megosztott japán hadoszlopok felett, Kuroki azonban arra törekszik, hogy még az orosz csapatok koncentrállása előtt döntő ütközetet kényserítse az oroszokat.

London, jul. 14.

A japán főhadiszállásról táviratozza a Daily Mail tudósítója a hó 10-éről, hogy a japánok hadműveletet stellten a döntő mérkőzés. Az orosz csapatok észak felmenetelnek s haderejük egyre növekszik. Honkongból érkezik az a jelentős hír, hogy a japánok karográfikus felvételeket készítenek a Kinában levő francia birtokról. Ez a lelepezés Saigóban a francziák közt nagy meglepetést kelte.

London, jul. 14.

Csifuból táviratozzák, hogy Öku 80 000 főnyi sereggel vonul Dasicsao ellen és a japán előreszapatokat már hat mérföldnyire látás Dasicsao-ól. Az orosz haderő 20 000 főnyire hecsül. Több jelentés hirt hozza, hogy Kuroki uton van Mukden felé.

Berlin, jul. 14.

Pétervárról táviratozzák: Kuropákin számít Keller, Rennen-Kamp és Midcsenko támogatására. Liaojangból, a melynek védelmét Kuropákin saját maga intézi, egész haderejét Dasicsao felé fogja előrelőni, amelyet el van tőkélve mindenképpen megtartani. Az orosz sereg lelkes és bizik a győzelemben. Kuropákin tudomására jutultta seregeinek, hogy a japánok Port-Artur körül vesztéget

szennedtek és szokt a pontokat, amelyeket Port-Arturtól nyugatra a japánok elfoglalták, az orosz sereg ismét visszahódította.

A vladivosztoiki hajóraj.

Tokió, jul. 14.

A vladivosztoiki hajóraj több torpedója a Haikado-szigeteken felült, nemsokára azután az orosz hadihajók is megjelentek. Ezt a hírt még nem erősítették meg.

Port-Artur elesett?

Pétervár, jul. 14.

Városzerte azt beszélik, hogy Port-Artur elesett. A Daily Mail tudósítója haszatalan járt utána a hírek, illetékes helyen titkolóznak. A pétervári magas körökben megtagadják minden felvilágosítást, ellenben hivatalnok körökben azt mondják, hogy Alexejevnek az a távírata, amelyben jelentette, hogy a hó 11-ikén éjszaka a Port-Artur ellen indított ostrom a japánoknak 30 ezer emberét isbe került, arra vall, hogy Port-Artur megadta magát és Alexejev szépiteli akárig a vesztéget.

ORSZÁGGYÜLES.

A képviselőház ülése.

Az ülés féltízenny ötszáz Perczel Dező elnök nyitotta meg. Gabányi Miklós és Lohy Zoltán nyolc heti szabadságot kaptak. Napirend előtt Olaj Lajos interpellált Révai Dező kereskedő ügyéről, akit állítólag meg nem engedett módon letartóztattak a szekerészakasztályában. Tiszvári István miniszterelnök kijelentette, hogy a igazság leiderítésére mindent megtesz.

Buzán Róbert Béla tett eleget a Ház amás határozatának, hogy egy multkor közbeszólásáért kövesse meg a Házat. Nyakatekért, erősen kicirkalmazott he szabadon cselekedte ezt meg, kijelentvén, hogy fenntartja ugyan multkor kitakadását, amelyik hasznos leltáborodásban tört ki belőle, de azért — eleget tesz a Ház határozatának.

Ezt a tőrés beczánatkérését derűtséggel fogadták, de Perczel elnök kijelentette, hogy ez is elég.

A ozvillista.

Sebes Dénes volt a vita első szónoka. Konstatálta, hogy Magyarország a legutóbbi nemzet, mert folyton balesik másoknak. A királyt nem szabad támadni mert csekedeleit a kormány felelős, amely ilyen módon könnyen a korona mögé bujthatna. A nemzet többször adta meg a módot a koronának, hogy prerogatívát a nemzeti jogok rovására kiterjeszesse. A német cászár résztvesz képe minden kulturális, nemzeti, gazdasági, politikai törekvésében. De még a kis Románia példája is egészen másat mutat és pezsgő életét fiatal királynak köszönheti. Mennyivel hátrább van Magyarország. A mi közzardaságunk sanyli a bécsi udvar indulenaiját. Ausztria, avel közzardasági érdeki ellentések s mégis kivagyon neki szolgálhatna. Elmondja a pragmatika sankezi törekvést, amely halatlán rabszélésnek volt az eredménye, épp úgy, mint a 67-es kiegyezés. Ez a kiegyezés pedig teljes élsikkasztása állami önállóságuknak. A kiegyezés anteaktái közül prof Beust emlékiratából idéz. A közzardasági hátrányok eloszlatása helyett pedig a kormány újabb formulákon dolgozik, melyek el állandósítai akarja a kiegyezéssel járó tömérék bajt.

Vértán Endre: Abrányi Kornóinak a Király című munkájáról beszél. Abban egy mese van, amely azt akarja felűni, tenni, mi fáj a királynak. Egy lovgórl van szem, akit úgy birnak valómára, hogy egy picit több naponta ugyanazon a helyen megszurják. Nálunk fordítva: a me-

zel örzékgységét szurkálják mindig ugyanazon a helyen.

Pap Zoltán: Monarchikus államot ndvartárs nélkül nem tud elképzelni. Ha ez időszert nem teljesülhet sok teljesüljön kevés. De látni akarja leg alább a tulajdolt jóskaratát. Ha ezt nem tessik, akkor a mi életünk nem parlamentáris, hanem burkolt abszolutizmus. (Hélyeslés a baloldalon.)

Gabányi Miklós: Ha lelkimoretük lenne, levéletnek ezt a napirendől. (Zaj)

Pap Zoltán: Pénzt kérnek töltök olyaóra, ami nincs. Még nem is igérik meg, hogy valamikor meglesz a magyar udvar tartás. Ez perid játék. A magyar jogok teljesítését mindig az államfértiek meg-hunyászkodása és a többség lelkimoretlen-sége gátolta meg. A mi politikánknak nemzetinek kell lennie. (Helyeslés a baloldalon.) Csak egy minden törekvés hiába való, a mi politikai és társadalmi életünk hazugság. Az államfértiaink nem azért ülnek a kormányokba, hogy a nemzet jogos kívánságait kielégítsék, hanem csak önérdékű. Mondja meg a miniszterelnök a koronának, hogy engedjen a nemzet jogos kívánságaink. De ezt soh sem tessik. Ha őszintén beszélének államfértiaink, akkor nem merte a korona a magyar nemzet jogos igényeinek ellenállni. (Ugy van! Ugy van! a baloldalon.) Ha a bécsi hatalomnak eszelelné, nem gázolná folyton nemzeti dolgainkra, a helyett, hogy kikérőné a vesztéget. A bécsi hatalom maga rohan be. És talán ez a vesztéget megmenti a hazánk függetlenségét.

A civilista felemelésének nem lája szükségességét, éppenazért nem szavazza meg. (Hosszú s tetszés a baloldalon.) Az ülés vége fél 3 órakor.

Tiszta István miniszterelnök a holnapit ülésen jog az eddig elhangzott felszólalásokra reflektálni.

Vidéki polgármesterek Tiszánál

A vidéki polgármesterek má dele öt tisztelegtek a képviselőházban gróf Tiszvári miniszterelnöknel. A küldöttségben résztvele: Institoris Kálmán (Arad), dr. Hegedüs Aladár (Baja), Suhán Mihály (H.-M.-Vásárhely), dr. Szalay Lajos (Ujvidék), Majorossy Imre (Pécs), Szilvay József (Selmeczbánya), Broly Tivadár (Pozsony), Münster Tivadár (Kassa), Lázár György (Szeged), Gaál Gyula (Körmár), Koszarovits Iván (Vascecz), Zechmeister Károly (Győr), Rimler Károly (Nagyvárad), Svacsina Géza (Kolozsvár), Matlanovits Adolf (Pancsova), Hauke Imre (Zombor), Biró Károly (Szabadka), Tóplér Kálmán (Sopron), Bernáth György (Körmvársárhely), Bagi László (Kecskemét), Kovács József (Debreczen).

A miniszter a küldöttséget szivesen fogadta s megígerte jogos kívánságait teljesítését.

BUDAPESTI HIREK.

— A Haller-utczal villamosvasut műtárendőri bejárása. A budapesti közúti vaspálya táraaság kiépítete a soroksári-utczát az Üllői-utczal összerötölő-vonalat a Haller-utczán keresztül. Az új vonal műtárendőri bejárását ma délelőt rendelte el Hieromnyi Károly kereskedelmiügyi miniszter és annak vezetésével Söpkész Sándor főfelügyelő bízta meg. A bejárás az érdekeit hatóságok mind megjelentek és mután a kiküldöttek közül senkinek észrevétele nem volt, a bizottság kiindult a vonal bejárására. Mután a bizottság a vonalat teljesen rendben találta, elnök a kereskedelmi miniszter nevében megadta az engedélyt, a vonalnak üzembevetelére. A vonal 1600 méter hosszú, felső vezetékű és kettős va-

gányu. Holnap pénteken adják át tölga-lomnak és így az obudai kocsi a Haller-utczán át a közzardagidig közlekednek. Minek következtében a közzardagidig, hoz a Soroksári-utczán át és az Üllői-utczán is lehet villámossal eljutni.

— A rendőr, mint espada. Az üllői-utczán közönségének ma délelőt egészen váratlanul izgalmas bikkvialban volt része, amelyben az espada szerepét egy bátor szívű rendőr játszotta. A közzardagidig megvadult egy bivalyteleh, elépte a köteleiket és kifutott a vágóhidról. Vad vágatással, bombólre rohant végig a Mester-utczán, a Szvetenay-utczán át az Üllői-utczára és mindenütt nagy riadalmat okozott. Többet megpróbálták, hogy a bösztölt állatot megállítsák, de ez veszedelmes támadással mindenkit elkergetett az utjából. A megvadult bivalyteleh végre is berontott az üllői-utczára, számú hazba, ahol egyenesen egy asztalosműhelybe menekült dűdözöl elöl. Itt asztalos segédek és inasok dolgoztak, amikor a váratlan és veszedelmes vendég megérkezett. Riadtan menekültek az utjából, egy inas azonban a falhoz nyomott. A fiú belesett ösözörött üvegekbe, amelyek a kezén felmeztették az ereket. A szegény fut a Rökus-körházban ápolják. A téhen ezután az asztalos műhelyben nagy rimbolást vitt véghez. A házbeliek tehetetlent nézték az állat dűbönését. Végre megérkezett Ferenczy I. Mihály rendőr, aki látván a veszedelmes helyzetet, kardot rántott, nekirontott a toporzékoló állatnak és a szöglyébe szurta a kardját. Még kézszer mártotta a kardot a téhen testébe. A megvadult állat vére magásra öszkelt, azután a téhen öszörökadt és kiadta a párját. Az izgalmas jelenetnek nagy közönsége volt, a mely meglepettje a bátor és elszánt rendőr-espadát.

A burok nagy halottja.

Ráratlan az elhunyó bur köztársaság utolsó elnöke. Hazátlanul, mesze bújdosva az afrikai földön, a melyről Rudjard Kipling azt írta, hogy ott özik Salemon király kincseit. Ez a kincs kereshette rá az angolokat a szabad bur földre.

Krüger (István János) Pál a hazájában Tom Paulnik (a m. Pál bácsi) hívják; a délafrikai köztársaság elnöke, a Ületetj Cole berg körülben (Foktartomány) 1826. október 10-án. Krüger tizenöt éves korában hagyta el szüleit együtt szülőföldjét, a kik az első bur csapatnál Natálya vándoroltak ki és később Oranjan szabadállamban s végre Transvaalban telepedtek le. Az angol annexió idejében a köztársaság alelnöke volt 1830-ban az angolok ellen kitörőben levő szabadságharcban ő volt a hazafias mozgalom lelke, miért is a házas burok fővezérére majd, a szabadság kiírása után 1883, 1889, és 1893 évben a szövált köztársaság elnökévé választották. Kormány és közzardaság folytan létezték az első vasutak Transvaalban. A Witwater ezölét 1892-esezt aranymezőket alatta keztek kiaknázni, miközben Krüger ezször törvények révén az állami pénzür érdekeit hangsúlyozta. Az angol kormánytól folytatott hosszas tárgyalások után sikerült neki 1895-ben a szövált földre a köztársaság oltalma alá hoznia. Német országgal, melyivel a legbarátságosabban állott és ma is áll, kereskedelmi szerződést kötött, de határozatlan marakodott az angol, illetve öktörtöményi kormány protektorátusa alatt alakult délafrikai vanközösségbe lépni. Transvaal régi alkotmányához szorosan ragaszkodott, noha a Johanneburgban és az aranymezők vidékén telepedett angol

gyarmatosók (ültandere) egy része városban követele a burokkal való politikai egyenogositását. Az ennek következtében 1895. végén kitört johannsburgi lázadás nyoforsán és erőiesen elnyomta és midőn 1896. január elején a Chartered Company csapattal Jameson vezetés alatt Rhodes Cecil tudtával fenyegetően az országba törték, Krüger parasztagadói a kalandorokat körüllokták és mezszeres kényszeríteték. Higgadt gondolkodásót tanu kodik az is, hogy Jameson a többi angol tiszttel együtt az angol kormányának kiszolgáltatta, míg a johannsburgi, részint halálra, részint súlyos börtörre ítélt lelelkőknek 1896. május és június hónapokban teljes kegyelmet adott 1897. Transzá és Oranje, a két parasztköztársaság az angolok csekély örmérső bemső védő és támadó szövetségükölköött egymással és arra kötelezték magukat, hogy közös erővel küzdenek majd közös ellentelük ellen. 1898-ban visszautasítá Krüger a Chamberlain által, feajánlott angol védelmet és az angol politikorátus bármily alakját is. 1899. február 3-án nagy löbbséggel újra ellökők válaszolták. A hábru kitörése küszöbén utimátmot intézett Angliához és mután erővel a nem érkeztél, október közepén a hábru megkezdésére határozta el magát, melyben számos fia és unokája is harcölt az angolok ellen.

Krüger haláláról még a következőkkel jelenték:

Clarens, júl. 14. Krüger elnök, ki május 24-ike óta időztött itt, egész tartózkodása alatt csak egyszer kocsizott ki. A nap jó részét lakásában vagy átnak tornácán töltötte. Szombaton fűszall érezte magát és orvosi hállón lidőgyuladást észlelték, mely napon a beteg eszméletét is elvesztette. Betegágyánál volt leánya, Eyolf asszony és annak férje. Krüger ismételen azt kívánta, hogy Transzában neje mellé temessék el. Ho tiszteit egyelőre a helyi halottasházban tartották ki.

Arénből táviratozták, hogy Krüger Pál két hónap előtt utazott Svájcba. Utára ékszerle sőt görögök, két unokája és egy fézi barátja, aki orvos. Az agg enők betegon tette meg az utat és azóta sem látta el az ágyat.

HIREK MINDENFELŐL.

— **Megszökött gyártigazgató.** Berlinből táviratozták, Hessele gyáros, a börtörig igazgatója, a kinek letartóztatását elrendelték, megszökött. A vizsgálát megállapította, hogy Hessele évek óta meghamisította az üzleti merleget. Eddig másfél millió márká hiányt konstáltak.

— **Nagy tűz Bécsben.** Bécsből telefonozta tudósítónk, hogy a Szent István-téren a Domherrn-hof ma reggel tíz órá tájban kigyuladt. Pár perc alatt az egész felső lángra borult és a perjek sűrűn hullottak a német lovaprénd szomszédok házára, a mely nagy veszedelemben forog. A városban riasztó hírek keltek szörnnyra. Mindenfelől az beszélték, hogy a Szent István-terony is kigyuladt. Ezer meg ezer kíváncsi tödült a tűz színhelyére és a tömeg nőitönö-Bécs valamennyi kerületi tisztótlósága kivonult a veszedelem színhelyére az összes gőzfekocsiakkal és a Szent István-téren katonaság tartja fenn a rendet. Fél tizenegy óraker a Domherrn-hof fedele harmincz méternyi területen már porra égett. A lánker a Szent István-terony magasságáig csapkodnak. A tisztótlóság minden erejét a szomszédok házámb és a német lovaprénd palotájának megmentésére fordítja. A tűz keletkezése okát nem tudják.

Delig sikerült a tűzet lokalizálni, de

a Domherrn-hoz tölözete és a negyedik emeleté legett. A lakókat k köztözetlét mért föl, hogy a hatalmas palota negyedik emeleté bedől. A tűzvesz még most is pusztít. Azonban a szomszédos házak már nem fenyegetik a lánker.

— **A krajevavaczi vérontás.** Megemlékezőnk róla, hogy Krajevavaczban kedden este nagy vérontás volt s a katonatisztek és munkások közt formális eséta lámadt. Az ősszökött özs egy keletkezett, hogy egy kis fia véletlenül rátafosott egy fohadnagnak a kardjára és ezért a fohadnagy gyába-föbe verte a gyereket. A király születésnapján alkalmból rendezett királygárdások a polgárok meglámadták a tiszteket, a kik revolverrel védekeztek. Mind a két résztől lövöldöztek és a rendörök csak nagynehelyzen tudák a nyugalmat helyreállítani. Nem igaz, hogy a tiszteket közül csak ketten sebesülték meg. A katonai hatóság megindította a vizsgálót, de a sebesülték számát titkoják.

— **Horvátok tüntetése.** Az Emléke keresepeni vendégéllőzete nap este horvát tüntetésnek volt a színhelye. Egy hat horvát kereskedőből álló társaság durva módon megsértette az ut vacsorazó úri közönséget, horvát szirkólok söröket a magyarokra. Az ügy már már komoly verkedésbe fajult, amikor az ötöremben muzikálóczi gányprimásnak Jarkas Polinak kitűnő ötlete lámadt. A Kossuth német kezte háználni a bandájával, a mifőli a horvátok úgy elfutottak, mint az ördög a szenteltvíz szagától. Mindenesre örülhetünk, hogy így végződött az affér, a hangulat új izgalom volt a vendégek közt, hogy a hógedűvönök nagyokönyven a horvát urak hátán muzikálóhatták volna el a Kossuth-nótát, sőt Rákóczy-indulóit is.

— **Az olasz trónörökös automobili kalandja.** Furcsa kalandja akadt leg utóbb egy automobili-kiinduláson a turini grótnak. Automobilia egy teherkocsival ütközött össze, amelynek kocsisja éktelen káromkodásba tört ki és a automobil tulajdosát nem a legbizelgőbb titulusokkal traktálta. Egyuttal felszólította, hogy további kellemetlenségek kikerülése végett térítse meg a trónörökös az ő kárat. A szitkozók kocsiat a helyszínen megjelent rendőletartóztatta, de a trónörökös közben árársára szabadon engedték. A turinról egyuttal kötelezte magát, hogy csak akkor fizeti meg a kocsisnak okozott kárát, ha majd tisztességet tud.

— **4 es tel kilő szem Cuba kavó** 13 korona 81 filler bercevele, bárvona Pórköt és nyers kavó 1 litró jejjebb 110nknt 3 korona ellenében minden vévő mltvieses kivétel, életrégység fényképek ár ingyen. Kérjen árjegyzeket Continental-kévvportai társaság Budapest, Lipót-örút 13. szám.

TÖRVENYSZEK.

— **SA Pál-ist Áruház katasztrófa.** Az a szörnnyű tűzkatasztrófa, amelynek tizenegy emberélet esett áldozatul, tudvalevőleg a vizsgálóknak és helyszíni szemlélőknek egész sorozatát vonta maga után. A budapesti ügyészség vádiratot adott Szánásy Sándor háztulajdonos, a Goldberger testvérek, a Párisi Áruház tulajdonosi, Eszlár Sándor kerületi előjáró és Planer Gyula kerületi mérnök ellen a büntető törvénykönyv 290. §-ába ütköz 11. rendű gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt. A budapesti törvényesek vádatnása annak idején a további eljárását az összes terheltekkel szemben megszüntette, ami ellen a káro utak képviselői a kir. ítéletáblához fellejyomadtak. A kir. ítéletábla tudvalevőleg hozzájárult a törvényesek vádatnásának Szentásy Sándor háztulajdonos és Eszlár

Sándor előjáró ellen emelt vád és eljárás megszüntetéséhez. Ebbenben rem születte meg az eljárást a Goldberger testvérek, valamint Planer Gyula kir. üll mérnök ellen és elrendelte, hogy az írólok a vizsgálóbírókhoz visszadassanak a három terhelt ellen irányuló vizsdelat potádsára. A vizsgálóbíró meg is indította a póvizsdelat 8 fős (60b) tábnt tanu hájlyatot ki. A póvizsdelatáblához, névszerint Spirá-dédel és Proksa Istvánhoz e hó 12 én harmadiknak eséta ozot Beer genczné, a tűzvesz a kalmával elégett Beer leánya is. E hó 13-án a esztelkozást követő napon azonban vértanúan fordult állott be a bír. pörben. Spirá Adm és Proksa István pó-magánvádlók, akik főzben egyeséségre léptek a terhelt Goldbergerekkel beadványt intéztek a törvényesekhez, a melyben kijelenték, hogy a vádat visszavonják, mert meggyözödtek róla, hogy tévedésben voltak (?) Egyuttal Keszler Zsigmond dr. és Bender Béla dr. jogi képviselőktől a megbatolmást visszavonták. A törvényeseken az ügyet Szélcacs bírónak osztották ki referálásra Jogiüg is érdek ödés előzheti meg az ügy előntését. Az a két kérdés merőlt né ugyenis, vajjon Leér Ignaczné csehtakozását elfogad-e még a bíróság és hogy vajon a bűnpör egyszerű vizsgálórással elintézhető-e, vagy sem?

— **Amikor a pauszost itélik el.** A Sándor-utca 23-ik számú házban most máts eselen Szigligeti György szabómester költözött be. A kibérelt lakás azonban nem tetszett meg az új lakónak, ki mindjárt lement Hermann Boláné házmesternőhöz s töle egy másik üesen álló lakást kért.

— Ha meghezeli az árklónbözötel, úgy szivesen engedem át a másék lakást, — tole el a haznes ernő.

Szigligeti nem akart ráfizetni, hanem e helyett civakodni kezdett a házmesternővel akik erre kijelenték:

— No most már sehogysem kiadó az a lakás!

A lakó dühösen eltávozott s néhány napra rá lezött a házmesternőért. Hermonné gyantulannal felment Szigligeti lakására s ek-ör az új lakó zárt ajtókn mögött oly alaposan elverte a szegény asszonyt, hogy az több napig nyomta az ágyat. Tanu nem lévén, a bántalmazás miatt jelentést nem tehetett, ellenben elpanaszolta baját a házmárnak, aki füstönre mozdította Szigligetnek a bérlet látsát. Szigligeti ezzel magánkiáérés és életveszélyes fenyegetés miatt jelentette fel a házmesternőt, de burlangia most a büntető bír. mozdott. Baumann Mór járásbíró a mai tárgyaláson, miután a pauszost vádjait bizonyítani nem tudta a vádolt házmesterrel lementette a vád alól. Ebbenben dr. Lendöczy Jenő védő viszonyodva alapján 50 korona pénzbírságra ítélte Szigligeti panaszost, mert az elismerte, hogy a házmesternőt becsületétől szavakkal illette.

REGENY.

A gyilkos.

— *Bűnügyi regény.* — (59)

— Bocsánatot kértünk, hogy megvártuk — mondotta Vernier — de Genoviva a saint-rényi szanatorium kipróbálásnak szükségességét magyarázta meg nekem... Különbén majd megátítuk!... Fennaine telenben ha nem megüszük, ha ugy akar látk! . . .

— Ah, Angone Páterről van szó! . . .

— Kildította Krisztján — szerencsére nem vagyok fölényes, mert különbön. . .

— Különbén sem akadályozná meg a csesged abban, hogy a jótkönység iránt érdeklődök. . .

— Gyertünk! Száljunk föl!

Elhelyezkedtek a gépkocsiban, Krisztján

megfogta a kormányrudat, míg a gépés, megindította a motort. Az otromba jármű megindult, majd gyorsabb tempóba állt, elrohogott a récs előtt és egy fordulónál eltűnt.

Krisztján hat hónap óta élt Genoviva-hoz a nevelő, teljesen önvonalu. Mára a ketten ugyan voltak, hogy házasságuk elcsúszóján leföldszódt lecsúszni elcsúszni. A feleségbe kezdeni szerencse Krisztján ezzer gondtal és figyelemmel vette körül Genovivát. A fiatal asszony pedig homolyan, meglepő ügyességgel haladt a maga elő szabott uton. Mindeközben rítve és urát hogy üdült ügyekkel foglalkozzon. Időbb ós is elcsúszte Krisztján, mikor ez Morel bament. Míg őt az iródban vagyta műtályben volt, azazott ő elhatározta az isszobába, körülháza és a munkás asszonyokhoz. Vernier igazú jödelét teremtelt a munkások között, attól az e zmetől vezette, hogy jóvá kell tenni valamivel azt a kárt, amelyet a kőreli az emberiségnek tesznek. Kerlekké kördőve ett munkaházakat építettek, amelyeket igen ócsán adott beba. A nék, his kereskedő, teljes öly előnyös árban adták a portekákat, hogy Gourneville hatóság megháromszorozódott. Még azval sem elégedett meg, hogy munkásoknak az életét megkönyvitte, a betegket is gondjába vette és Angone orvos bándesára a Mórét és Fontameba-örök öt lévő magasaton a tudmt Saint-Rény apátóságában a tud betegek részére olyan szanatorium építtetelt, a melynek a berendezését pártatlan volt a maga nemében. Néhány hónap óta Angone Péter a fiatal orvos állott a szanatorium élén. Az ifjú tudós a mellett, hogy ápolta a beteget, tolytalt tudományos kutatótsait a laboratóriumba.

Krisztján éz Genoviva gyakran ellátogattak Saint-Rény-be, hogy megbeszélés a szanatoriumról, ilyenkor természetesen, találkozik az orvossal is, a ki következtetesen ávöl marsdi Gourneville ből. Hába próbálták a maguk körébe vonta a fiatal Angone munkástul vonakodott ellogadni a megbízást. Kötele ségével, megkezdte munkájátul hozta. Kódot e ő, melyeket nem ohat felbehevigen. Krisztján ezzel szemben azt állította, hogy az orvosnak is kell valahol ebédnie; az márazután mindegy, hogy Gourneville-ben, vagy Saint-Rény-ben költi el az ebédelt. Megemuterte azt is, hogy Teuville-ben a házassága előtt volt egy izlen szerencséső ámi a doktort az orvosi székén, a hol igen jól érezte magát és nem látszott rajta, hogy a nodor ágn erőt kell vennie. Genoviva is ledvesen korholta, hogy legalább egyszer tör e meg a klastromi életét Krisztján sedvért. A fiatal asszonynak azonban máhamar konsztátána kellett, hogy bárha a kérésre nagy zavarba hozta a fiatal tudósmegsem tudott semmi eredményt előírni.

Miután a doktort nem tudák magukhoz esemni, elhatározták, hogy k keresen a töl ilyenkor mindig hoztak magukatul olyavalamit, a mi a betegek sorsának a megjavítására szolgálhatott. Krisztján csakhamar meguntta a hüdeg fogadtalást és engedte hogy Genoviva egyedül menjen Saint-Rény-be, míg ő e alatt Morel-ban a gyári mérnökkel tárgyal. Mikor a szanatorium megtekintése végt el, a fiatal asszony oment az urát és estelel együtt lérták szar erdön keresztül Gourneville-ba. Az éle tüknek ilyenél való foyása kellemes könnyű volt. Krisztján rendkívül érdek lődött a tanyai gadeség iránt, a melyet egy az új eszmék iránt fogékony gazda tiszt igazolt. Mind ketten ugyan voltak, hogy ut, hasznalható intézményeket honostítsanak meg; különösen azon fáradozták, hogy a kiköltött is ipari ezokóra is fohaszthassák. A gournevillei fiontelt, a melynek a anyagot kiterjedt répaftódek szállították igen sok szeszű állított elő és ennek egy esztet Vernier a lööggyártásnál használtta. A gazdasági elhatározta, hogy a bus ponyát fogja desztillálni és ezen az uton oly alacsony árú akocot remél előállítani a mely a gépmotorkozók, viágátásbözök séges anyagot helyettesíthetné.

(Folyt. köv.)

